

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De conuerso coco, qui audiuit angelos officia exequiarum complere, cap.
7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

talitatis urgente procella, & languore inualeſcente,
 diem ſuum ſunctus, vita ſimul & doloribus ereptus
 eſt. Nocte beati Stephani, quæ proxima eſt natali Do-
 mini, pulſata eſt tabula defunctorum pro eo, & ſur-
 gentes feſtinanter, aduenerunt fratres, orationibus
 muniētes fratris exitum. Iacebat autem, vt moris eſt,
 poſitus ſupra mattam, extremum trahens ſpiritum.
 Dicta lętania, cū adhuc aliquid ſpiramēti ſuperreſſe
 videretur, incepti ſunt ſeptem Pſalmi: inter dicendū,
 tanquam de leui ſomno excitatus, reuixit, circumfe-
 rens oculos, & iubente Abbate repoſitus eſt in lectum
 ſuum, & reuerſi ſumus. Quidam autem rei nouitate
 percuſi, manſerunt circa eum, expectantes donec cō-
 ualeſceret ſpiritus eius, cupientes audire ab eo quid
 hoc eſſet miraculi. Poſtquam autem ſibi redditus eſt,
 ita dicere exorſus eſt: Hic ego quid facio, certe hic eſ-
 ſe nolo: modò eram inter angelos, cęleſtis harmoniæ
 ſuauitate demulcebar, deputatus eram beato proto-
 martyri, gloriæ ipſius cōſors, & collega futurus. Hic
 ergo quid facio? certè redire volo. Poſt modicum, ite-
 rum tabula pulſata eſt, & feliciter obdormiens in Do- *Psal. 77.*
 mino, vt credimus, non eſt fraudatus à deſiderio ſuo,
 partem habiturus in ſorte Sanctorum. Quòd autem
 præoſtenſa ſibi gloria reuerſus ad horā caruit, in hoc
 puſillanimitati noſtrę conſultum eſſe nō ambigimus,
 videlicet vt minùs ſolicitos deuotos faceret, & profi-
 cientes ſtudiis melioribus accenderet.

CAPVT VII.

IN eadem domo cęcus quidam Conuerſus fuit, cui
 Deus interioris hominis lumen contulit, damnum
 corporis cęleſti munere commutans: dedit enim eī
 diuinas videre viſiones, aliquando gloriā Sanctorū,
 frequenter pœnas malorum, aſſiduè ipſum dæmonē,
 flammiumos ignium globos eructantem. Mira ſunt
 hæc, & munera Dei. Frequenter autem patitur dæmo-
 num incurſus & congreſſus, ita vt ipſi impingant in
 eum, & ipſe vel pugno vel baculo affligat eos. Hos
 aſſultus pati ſolet in quolibet loco, magis in eccleſia,
 maximè cū pro defunctis orat. Ea tempeſtate eos

T t

pit

pit iste in exequijs defunctorum audire choros angelorum psallentium, modò cum monachis, modò diuifim: Cùm autem efferebantur corpora præcedente conuentu, manebant angeli in choro; exequiarum officia complentes. Inter Sanctus autem & Pater noster ineffabiles solebat audire iubilos, & supra humanam æstimationem dulces. Hæc cœlestis modulatio post depositionem domini David dulcior & magis intelligibilis audiebatur. Contigit aliquando, Dominum Abbatem ædificationis causa venire ad hunc cœcum, qui inter cætera, acceptæ gratiæ beneficium confessus est, & hic diligenter antè præmonitus est ab Abbate, vt diuinæ gratiæ gratus existens, omnem humanam gloriã excluderet, diuinum apud se munus occultans, ne sanctum daret canibus. Et respondit se tantùm hoc vnico fratri suo carnali dixisse. Et intellexit Abbas lapsum hominis. Post dies aliquos, reuerso Abbate humiliatus coram eo, cœlesti se carere beneficio lachrymosè confessus est. Et inflicta ei graui pœnitentia, quæ superbienti subtracta fuit, pœnitenti restituta est gratia.

CAPVT VIII.

DVm in extremis ageret frater Hildebrandus, tabula pulsata, conuentus accurrit: quo morientem circũstante, & exequias ex more celebrante, stetit frater quidam inter alios, cui talem visionè Dominus reuelare dignatus est. Vidit, & ecce alius conuentus superuenit hominum albatorum, qui in loco, quo moriens jacebat, speciosum valde puerum accipiens, cum gaudio magno & canticis abiit. Itaque gemina felicitis huius fratris substantia à gemino conuentu delata atque deducta est, anima scilicet à conuentu albatorum ad beatam requiẽ, corpus verò à conuentu albatorum ad ecclesiam: vtroque sanè pro eo quod deferebant, in Dei laudem, quanquam differenter, concrepante. **APOLLONIUS:** Quid est quòd in quorundam iustorum morte tam mirifica videtur, & in aliorum, quæ eis in merito pares sunt, vel fortè majores, nulla ostenduntur? **CÆSARIUS:** Vna causa est, vt la-
tens